

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลัทธิ "ประจักษณ์นิยม" มีความเชื่อว่า ความรู้ของมนุษย์ต้องได้จากประสบการณ์ทางผัสสะเท่านั้น จิตของมนุษย์เริ่มแรกมีความว่างเปล่าไม่มีความรู้ใด ๆ ออยู่เลย ผัสสะที่ได้รับจากวัตถุจะเป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ ความรู้จึงต้องเริ่มต้นจากส่วนย่อย และส่วนรวมหมายถึงการรวมกันของส่วนย่อยเท่านั้น ลัทธิประจักษณ์นิยมจึงเชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุนั้นไม่มีอยู่จริงและไม่ได้เป็นประสบการณ์โดยตรงของเราระบุ แต่ความคิดเป็นผู้เชื่อมโยงจิตภาพที่ได้รับจากวัตถุเข้าด้วยกัน ทำให้สิ่งทั้งหลายมีความสัมพันธ์กัน ส่วนลัทธิ "เหตุผลนิยม" (Rationalism) กลับเชื่อว่า บวกกับความรู้ของมนุษย์ ต้องอาศัยมโนญาไตรตรองหาเหตุผล ความรู้ต้องเป็นความรู้ที่มิใช่เกิดจากประสบการณ์ทางผัสสะ ความคิดที่ขัดแย้งกัน เช่นนี้จึงเป็นปัญหาทวิภาค (duality) ระหว่างความคิดกับวัตถุ จิตกับสสาร หรือผู้รู้กับสิ่งที่ถูกรู้ ซึ่งเป็นปัญหารือรังในปรัชญา มาเป็นเวลานาน นอกเหนือนั้นในเรื่องความเชื่อทางศาสนา นักประจักษณ์นิยมไม่อาจพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าในแบบของประสบการณ์ แท้ใช้วิธีการทางตรรกวิทยา

ความคิดของเจมส์ในลัทธิ "ประจักษณ์นิยมแบบจัด" เป็นการยึดถือหลักการของความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ทางผัสสะ เช่นเดียวกับประจักษณ์นิยม แต่เจมส์ได้แก้ไขข้อบกพร่องทั้ง ๆ ในความเชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุมีอยู่จริงและเป็นประสบการณ์โดยตรงของเราระ จักรวาลจึงมีโครงสร้างที่เกี่ยวโยงกันไม่ได้แตกแยกจากกัน ไม่ต้องอาศัยสิ่งสมมุติใด ๆ มาสร้างการรวมกันขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ของเรากับความเป็นจริง ห้องสองก็อสิ่งเดียวกันที่มีบานาหางต่างกัน เจมส์ เรียกว่า "ประสบการณ์บริสุทธิ์" (Pure Experience) กล่าวไก้ว่า ประสบการณ์บริสุทธิ์

ของเจมส์เป็นการแก้ปัญหาที่วิภาคของจิตกับสารให้ตกไป นอกจากนี้เจมส์ยังໄດ້ອธินายศักดิ์ในแบบที่เป็นประสมการณ์โดยตรงของมนุษย์ ให้ความหมายพระเจ้าในลักษณะใหม่ที่ต่างจากไปจากความเชื่อในแบบถังเดิมที่ว่า พระเจ้าคือสิ่งสมบูรณ์สูงสุด เจมส์เชื่อว่า พระเจ้าเป็นอุดมคติที่มีบ่อเกิดจากจิตใจสำคัญของมนุษย์เอง ถังนั้นคนในบุคคลนั้นๆ ที่จะพอยังคงการอธินายของเจมส์

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

การวิเคราะห์ปรัชญา "ประจักษณ์นิยมแบบจัด" ของวิลเดียม เจมส์ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาแนวความคิดในด้านอภิปรัชญา (Metaphysics) และทดลองความรู้ของเจมส์อันมีประเด็นสำคัญคือ สหพุทธนิยม (Pluralism) ที่หนึ่งเรื่องประสบการณ์ริสุทธิ์ และประสบการณ์ทางศาสนา และวิเคราะห์ความแตกต่างของเจมส์จากลัทธิประจักษณ์นิยม ในประเด็นถังกล่าว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้รวมข้อมูลจากเอกสารชั้นต้นซึ่งเป็นผลงานของวิลเดียม เจมส์ โดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะของบทความท่อง ๆ โดยมีผู้พิมพ์โดยคัดเลือกมารวมไว้ในหนังสือเล่มเดียวกัน และเอกสารชั้นรองซึ่งเป็นผลงานของนักคิดอื่น ๆ ที่วิจารณ์เจมส์ แม้มีอยู่เป็นส่วนน้อย ซึ่งท่องมาได้นำข้อมูลทั้งหลายมาวิเคราะห์ถึงหลักความคิดสำคัญ ๆ ของเจมส์ และเปรียบเทียบความแตกต่างในหลักการสำคัญของปรัชญาของเจมส์กับลัทธิประจักษณ์นิยมเดิม

เนื้อเรื่องของการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนแรกเป็นการศึกษาถึงสหพุทธนิยมของเจมส์เพื่อเข้าใจความคิดในด้านอภิปรัชญา ตอนที่สองเป็นการศึกษาความคิดในด้านทดลองความรู้ในเรื่องของประสบการณ์ริสุทธิ์ ตอนที่สาม เป็นการศึกษาความคิดในเรื่องประสบการณ์ทางศาสนา และตอนสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์แนวความคิดด้านต่าง ๆ ที่ศึกษามาแล้วนั้นมีความแตกต่างจากลัทธิประจักษณ์นิยมเดิมอย่างไร

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. โดยส่วนใหญ่ปรัชญาของวิลเลียม เจนส์ เป็นที่รู้จักแพร่หลายในค้านปฎิบัติ นิยม การวิจัยนี้จะทำให้ได้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าอภิปรัชญาและทดลองความรู้ของ เจนส์ด้วย
2. การวิจัยนี้ช่วยให้เข้าใจถึงความแตกต่างของสหชี "ประจำษณิຍแบบจัด" จากสหชี "ประจำษณิຍ"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย